

Arbejdstilsynet
Postboks 1228
0900 København C

12. oktober 2009

Høringssvar over lovforslag om ændring af lov om arbejdsmiljø (Virksomhedernes samarbejde om sikkerhed og sundhed m.v)

Hermed brancheforeningen for Arbejds miljørådgiveres høringssvar på lovforslag om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Generelle bemærkninger

Arbejds miljørådgiverne er overordnet set meget tilfredse med, at det er lykkedes at finde frem til en model, som sikre en modernisering af virksomhedernes samarbejde om sikkerhed og sundhed. Lovforslaget kan være med til at sikre en mere fleksibel håndtering af virksomhedernes arbejde med arbejdsmiljø. Samtidig åbner forslaget for, at virksomhederne tænker arbejdsmiljøet ind i en mere strategisk kontekst. Endelig er det en stor fordel, at reglerne bliver mindre rigide og bureaukratiske. De relativt rigide regler vi har kendt hidtil, har Arbejds miljørådgivernes medlemskreds oplevet, som en hindring for en positiv opfattelse af arbejdsmiljø på en række arbejdspladser. Reglerne betød, at der var mere fokus på formalia, end på at skabe og vedligeholde et godt arbejdsmiljø.

Arbejds miljørådgiverne er imidlertid uenige i de dele af lovforslaget, som drejer som om, kravene til de supplerende arbejdsmiljøkurser og undervisernes kvalifikationer. En række af vores medlemmer har i dag en væsentlig omsætning på undervisning. Vi frygter, at hvis kravene til underviserne liberaliseres så markant, som det fremgår af lovforslaget, for så vidt angår de halvanden dags supplerende kurser, vil vores medlemmer stå dårligt i den fremtidige konkurrence. Dette scenarie er særligt bekymrende, hvis AMU eller andre offentlige uddannelsesinstitutioner udsætter os for konkurrenceforvridende adfærd på såvel de obligatoriske som de supplerende uddannelser.

Vi vil gerne opnå:

- 1) At der fortsat er både pædagogiske og arbejdsmiljømæssige krav til underviserne af alle arbejdsmiljøuddannelser/-kurser
- 2) Sikre at vores medlemmer ikke bliver udsat for konkurrenceforvridning

I forhold til den forkortede grunduddannelse på tre dage, og tilbuddet om to dages supplerende uddannelse, vil der gælde de samme krav til underviserne, som i dag. Men da antallet af arbejdsmiljøledere alt andet lige vil falde, og undervisningen skæres ned, vil det medføre samlet set færre kursusdage.

Vores bekymring om konkurrenceforvridning fra AMU, erhvervsskoler eller andre offentlige kursusudbydere er reel. Meget tyder på, at dette ikke har været over-

vejet i det lovforberedende arbejde, og det finder vi problematisk. Vi håber der bliver taget hånd om denne problemstilling i bekendtgørelsesarbejdet.

Overordnet set finder Arbejdsmiljørådgiverne, at lovforslaget vil bidrage til et bedre arbejdsmiljø, men at en række specifikke punkter er uheldige, og vil bidrage negativt til arbejdsmiljøet.

Specifikke bemærkninger

I de nedenstående bemærkninger til lovforslaget har vi afholdt os fra at kommentere de dele af forslaget, som vi er tilfredse med.

§ 6

Arbejdsmiljørådgiverne har forståelse for, at det kan være vanskeligt at gennemføre en egentlig arbejdsmiljøorganisation for virksomheder med op til 9 ansatte. Men samtidig kan vi konstatere, at der er væsentlige problemer blandt de mindre virksomheder. Efter den endelige liberalisering af BST-pligten, er de små og mellemstore virksomheder stort set forsvundet, som kunder blandt arbejdsmiljørådgivere. Det kan ikke tages som et udtryk for, at deres arbejdsmiljø er blevet bedre – forskningen antyder desværre ikke at det forholder sig på den måde. Det er specielt i visse brancher, der findes væsentlige problemer. Derfor er det hensigtsmæssigt, at Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler, hvis/når det er særligt påkrævet.

I bemærkningerne til lovforslaget præciseres det, at de små virksomheder systematisk skal tage stilling til, hvordan samarbejdet tilrettelægges. Det er et lille skridt i den rigtige retning, men vi tvivler på, at det er tilfredsstillende. Det vil være hensigtsmæssigt, at der indledes en dialog om de særlige problemer for små virksomheder.

§ 9, Stk. 1

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget på side 24, at omlægningen af arbejdsmiljøuddannelserne vil medføre en årlig besparelse på 66,2 mio. kr. for virksomhederne. Denne besparelse er lig med en væsentlig nedgang i omsætningen for alle de nuværende udbydere af arbejdsmiljøuddannelser. De private arbejdsmiljørådgiver er en væsentlig aktør på dette marked, og der skal ikke herske tvivl om, at omsætningsnedgangen vil være problematisk for rådgiverne. Vi har igennem flere kontakter til parterne bag forliget forstået, at der ikke er en særlig forståelse for, hvordan bestemmelserne vil ramme bl.a. arbejdsmiljørådgiverne. Derfor skal vi indskrænke os til at bemærke, at lovforslaget rammer rådgiverne på et tidspunkt, hvor kombinationen af den økonomiske krise og den endelige liberalisering af BST-pligten gør det vanskeligt at drive en lønsum rådgivning. De private arbejdsmiljørådgivere er centrale aktør i at realisere de politiske intentioner om et godt arbejdsmiljø. Desværre virker det ikke, som om der er den store forståelse for, at vores medlemmer ikke kan leve af gode intentioner alene.

I forhold til bemærkningerne til lovforslagets specifikke punkter fremgår det, at Arbejdsmiljøorganisationens medlemmer har ret, men ikke pligt til at gennemføre den supplerende uddannelse. Det er naturligvis en fordel, at alle har retten til

uddannelse, men Arbejdsmiljørådgiverne kan være bekymrede for, om visse medlemmer af Arbejdsmiljøorganisationen kun i meget ringe grad vil benytte sig af retten. Det er særligt arbejdsledernes deltagelse i efteruddannelsen vi er i tvivl om. I den forbindelse finder vi det naturligt, at der et par år efter lovens implementering, gennemføres en egentlig evaluering af i hvilket omfang Arbejdsmiljøorganisationens medlemmer benytter sig af retten til supplerende uddannelse.

§ 9, Stk. 2

Arbejdsmiljørådgiverne har svært ved at se logikken i, at medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen, som allerede har gennemført den obligatoriske uddannelse inden 1. juli 2010 ikke skal ret til supplerende uddannelse efter § 9, Stk. 1. De løbende forandringer i såvel virksomhedernes arbejdstilrettelæggelse som teknologi, medfører et betydeligt behov for løbende efteruddannelse af Arbejdsmiljøorganisationen. Dette forbehold vil i realiteten medføre, at en meget lang række medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen, aldrig kommer på en relevant supplerende uddannelse. I forvejen er det kritisk, at en række medlemmer af de eksisterende Sikkerhedsorganisationer, har modtaget deres uddannelse for ganske mange år siden. Denne mangel cementerer lovforslaget.

§ 9, Stk. 3

Arbejdsmiljørådgiverne er tilfredse med, at der i lovforslaget lægges op til, at kravene fastholdes til undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse og den særlige arbejdsmiljøuddannelse for koordinatorene. Vi finder dog, at der bør stilles lignende krav til den supplerende uddannelse.

Lovens § 2, stk. 2

Arbejdsmiljørådgiverne er forundrede over, at nr. 7, 10 og 13 – 16 skal træde i kraft allerede den 1. februar 2010. Da lovforslaget næppe kan være bragt til tredje behandling før december 2009 giver denne bestemmelse meget kort tid til at implementere ændringerne. Det er heldigvis ikke virksomhedsrettede forandringer.

Allerede i dag modtager vores medlemmer en lang række henvendelser fra virksomheder og organisationer om, hvordan de skal håndtere de kommende ændringer. Det er vanskeligt at give en kvalificeret rådgivning før loven er vedtaget. De dele af regelsættet, der vedrører virksomhedernes samarbejde om sundhed og sikkerhed skal først træde i kraft den 1. juni 2010, hvilket er en relativt kort frist. Vi vil derfor opfordre Beskæftigelsesministeren til, at der iværksættes en omfattende informationskampagne rettet mod virksomhederne. Vi bidrager gerne til denne proces.

Afsluttende bemærkninger

Arbejdsmiljørådgiverne har ikke deltaget i trepartsforhandlingerne, ligesom vi ikke har været en del af den lovforberedende proces. Det anser vi for problematisk, da lovforslaget i høj grad har stor betydning for vores medlemmers daglige virke. Lovforslaget berører således både vores medlemmers rådgivningsaktiviteter, uddannelsesaktiviteter og deres omsætning. Vores medlemmer har i omfattende konkrete erfaring med de centrale dele af lovforslaget, hvorfor det havde

været naturligt at trække på disse indsigter. Endelig finder vi det besynderligt, at
brancheforeningen for Arbejdsmiljørådgivere ikke er med på listen over hørte
myndigheder og organisationer.

Med venlig hilsen

Jacob M. Lund
Direktør